

Folkeparti gør, når det drejer sig om den fælles indsats for at hjælpe varmekunderne i de decentrale kraftvarmeområder og i barmarksprojekterne, og dér venter vi jo stadig væk på en melding fra Det Konservative Folkeparti.

Jeg ved, at fru Seeberg har en saglig indstilling til det her problems løsning. Man skal nu imidlertid heller ikke se bort fra den politiske realitet ved, at hvis man ikke løser det og man blokerer for den fælles enighed, så påtager man sig et meget betydeligt ansvar for mennesker, der har fået en kæmpe varmeregning udskrevet. Og hvis det er det, fru Gitte Seeberg agter at sige til sin gruppe, synes jeg godt, at hun kan få Folketingets samlede opbakning til at gøre det – med eftertryk.

Fru Svanholt kom med en række meget venlige bemærkninger om klimastrategien. Dem kvitterer jeg for, og jeg kvitterer også for det gode samarbejde. Det ærgrer mig, at vi ikke er enige om vedtagelsen i dag. Der er intet i den vedtagelse, fru Svanholt lægger frem, som jeg i hvert fald personligt er uenig i, og det ærgrer mig, at vi har haft påske og ikke har kunnet forhandle os på plads. Men jeg glæder mig til gengæld over, at Socialistisk Folkeparti har været en fast del af vores aftalemønster.

Det har været, synes jeg, lidt fascinerende at prøve at lave aftaler, hvor vi får et friskt input fra Venstre og De Konservative og midterpartierne, regeringspartierne og Socialistisk Folkeparti, og vi har kunnet håndtere dette at lave en fælles linje.

Fru Anni Svanholt har som flere andre kritiseret transportafsnittet i vores samlede strategi. Jeg vil gerne betone, at Danmark ikke har gjort det ringere på transportområdet, end andre lande har. Det er altså en myte at tro, at vi har et større problem end andre lande. Vi har bare ikke været i stand til at leve op til vores mål, og det er der mange forklaringer på. Det, jeg imidlertid synes er vigtigt, er, at regeringen har sat sig et nyt mål, som er nok så ambitiøst, nemlig at knække kurven, når det drejer sig om drivhusgasudledningerne, altså først og fremmest CO₂-udledningerne fra transportsektoren.

Men jeg vil altså gerne – uanset uenigheden i dag – lægge op til et fortsat godt samarbejde med Socialistisk Folkeparti.

Fru Aase D. Madsen kan ikke lide vindmøller. Jeg tror, at uanset om man kan vise, at skyggeprisen for fjernelse af CO₂ ved hjælp af vindenergi nærmest er negativ, så vil fru Aase D. Madsen ikke bryde sig om dem; det tror jeg

ikke. Jeg tror, man retfærdigt kan sige, at hendes forhold til vindmøller er som Store Klaus' forhold til seminarieuddannede lærere. Jeg tror, man må erkende, at hun bryder sig ikke om dem. Og jeg tror, at uanset hvilke tal og hvilke svar jeg kommer med, kan jeg ikke på noget tidspunkt overbevise fru Aase D. Madsen om, at vedvarende energi, herunder især vindmøller, er en god idé, så det vil jeg helt undlade.

Det samarbejde, vi har haft ikke bare med Østrig, men med en række lande, har været om at sætte spørgsmålet om bæredygtig udvikling på FN-dagsordenen til det næste møde i Kommissionen for Bæredygtig Udvikling til næste år, altså CSD 9, og det er det arbejde, vi selvfølgelig fortsætter, og som fru Aase D. Madsen ved, så har vi jo samarbejde med alle lande, når det drejer sig om FN-spørgsmål.

Hr. Ebbe Kalnæs er meget optaget af, at vi er nogle gode miljømæssige købmænd, og jeg er sådan set enig med ham i, at det jo faktisk er en prisværdig tankegang i en verden, hvor der er for få ressourcer, at man skal bruge dem, så man får det bedst mulige resultat, men jeg tror ikke, han har ret, når han siger, at vi bruger pengene helt skævt.

Det eneste sted, hvor man kan sætte et spørgsmålstejn, er naturligvis ved spørgsmålet om f.eks. solenergi. Skal vi fortsætte, eller skal vi ikke fortsætte med solenergi? For dér er skyggeprisen meget høj, altså dér koster det virkelig mange penge at fjerne en ton CO₂.

Skal vi satse alene på de modne teknologier, som f.eks. findes på vindområdet? Skal vi opgive solen? Dér er det min opfattelse, at det godt kan være langsigtet fornuftigt købmændskab at satse på noget, der i dag er dyrt, men som måske kan vise sig at være meget fornuftigt og have globale perspektiver i et internationalt perspektiv, men jeg mener bestemt ikke, at vi har ruttet med pengene i den danske miljøpolitik og energipolitik, og hr. Kalnæs har jo også selv været en af de mest overbeviste tilhængere af den.

Fru Myltoft var inde på en karakteristik af den danske politik internationalt på energiområdet og sagde, at Danmark er et foregangsland, og det er jeg selvfølgelig glad for at fru Myltoft siger.

Vi er meget aktive på det internationale område. Vi bruger kolossalt mange ressourcer på det, og forudsætningen for, at vi har gennemslagskraft alle de steder, er naturligvis, at vi selv gør en indsats for at leve op til målsætning-